

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 34/2019-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., Vajanského 40/7673, Trnava, zastúpenej advokátom JUDr. Bohumilom Novákom, advokátska kancelária, Horná 27, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 CoKR 19/2018 z 3. augusta 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2018 doručená [5. novembra 2018 (pondelok) podaná na poštovú prepravu, pozn.] sťažnosť spoločnosti UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 CoKR 19/2018 z 3. augusta 2018 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 25 R 2/2017 z 24. mája 2017 povolil reštrukturalizáciu sťažovateľky (dlžníčky), do funkcie reštrukturalizačného správcu ustanovil spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „správca“), vyzval veriteľov sťažovateľky, aby v lehote do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie prihlásili svoje pohľadávky, a tiež vymedzil rozsah právnych úkonov sťažovateľky podliehajúcich súhlasu správcu. Toto uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 31. mája 2017.

3. Následne (schvaľovacia) schôdza veriteľov sťažovateľky 10. januára 2018 rozhodla o schválení (prijatí) reštrukturalizačného plánu sťažovateľky (po jeho predchádzajúcom schválení veriteľským výborom na jeho treťom zasadnutí 11. decembra 2017, pozn.), v rámci ktorého bola vytvorená 1 skupina, a to skupina nezabezpečených veriteľov.

4. Sťažovateľka podaním doručeným okresnému súdu 22. januára 2018 navrhla, aby okresný súd jej reštrukturalizačný plán potvrdil.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 25 R 2/2017 zo 7. februára 2018 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) reštrukturalizačný plán sťažovateľky zamietol. Okresný súd zamietnutie reštrukturalizačného plánu odôvodnil s poukazom na § 134 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) tým, že tento plán neposkytuje nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze.

6. Sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu podala riadne a včas odvolanie – riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo uznesením krajského súdu rozhodnuté tak, že krajský súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Uznesenie krajského súdu podľa zistenia ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 4. septembra 2018.

7. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«... Sťažovateľka v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie uviedla, že toto rozhodnutie považuje za vecne nesprávne, nakoľko príčinou jeho zamietnutia je obyčajná matematická chyba. V odvolaní poukazuje na ust. § 134 ods. 1 druhá veta ZKR a má za to, že výklad, ktorý uskutočnil súd prvej inštancie, je nesprávny. Ak by ust. § 134 ods. 1 ZKR znel takto: „percentuálna miera uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov podľa reštrukturalizačného plánu musí byť aspoň 20 percentuálnych bodov vyššia, ako by bola percentuálna miera uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov v konkurze“, potom by bol záver súdu prvej inštancie správny. Nakoľko však znenie ust. § 134 ods. 1 druhá veta znie takto: „Plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze“, záver súdu prvej inštancie o nesplnení tejto podmienky je preto vecne nesprávny...

... Ak by za základ uspokojenia v konkurze sa považovalo 100 %, tak v reštrukturalizácii by to muselo byť minimálne 120 %, čo je nelogické a nie je to v súlade s účelom reštrukturalizácie...

... V napadnutom rozhodnutí porušovateľ k našej námietke, že zo znenia ust. § 134 ods. 1 druhá veta ZKR nevyplýva, že pre splnenie podmienky je rozhodujúci rozdiel medzi percentuálnou mierou uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov v reštrukturalizácii a percentuálnou mierou uspokojenia pohľadávok týchto veriteľov v konkurze a že práve tento rozdiel by mal predstavovať minimálne 20 %, poukazuje na ustanovenie § 154 odsek 1 písm. g/ ZKR, v ktorom sa určuje, že súd zamietne plán, ak miera uspokojenia ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok je nižšia ako 50 % výšky dotknutej pohľadávky. Tvrdí, že z tohto ustanovenia vyplýva, že s tým súvisí aj prijatie právnej úpravy k § 134 ods. 1. Porušovateľ tvrdí, že nová doplnená časť poslednej vety mala sledovať, aby plán bol zostavený tak, aby poskytoval nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávky aspoň o 20 % vyššie ako v konkurze, teda predkladateľ

sledoval cieľ dosiahnuť uspokojenie v štruktúre uspokojenie pohľadávky v konkurze X % + 20 % na to v prípade reštrukturalizácie.

... K námietke, že text § 134 odsek 1 ZRK je nejednoznačný a nezrozumiteľný porušovateľ uvádza, že s námietkou sťažovateľa sa stotožňuje. Porušovateľ ale uskutočnil výklad uvedeného ustanovenia v súlade so závermi, ktoré zistil súd prvej inštancie s tým, že rozdiel uspokojenia v reštrukturalizácii a v konkurze vo vzťahu k pohľadávkam nezabezpečených veriteľov je 9,3 %. Uvádza, že súd nemôže v konaní posudzovať, či tento výklad v praxi spôsobí ťažkú priechodnosť, či dokonca praktickú nereálnosť reštrukturalizácie, nakoľko úvaha mu neprináleží...»

Sťažovateľka v tejto veci namietala:

«a) Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj napadnuté rozhodnutie porušovateľa je vecne nesprávne, pretože bolo dosiahnuté postupom, ktorý obsahuje matematickú chybu, pre ktorú je takýto postup nelogický a ústavne neudržateľný

b) Všeobecné sudy nesprávne vyložili právnu normu v neprospech sťažovateľky, ktorá dodržala všetky predpisy, aby bol jej reštrukturalizačný plán súdom schválený.

Týmito námietkami, tak ako sú uvedené i v bode III. tejto sťažnosti, sa krajský súd zaoberal iba povrchno, svojou argumentáciou iba v podstate sťažovateľku odbíja všeobecnými frázami bez toho, aby na tieto námietky dostala sťažovateľka adekvátnu odpoveď. Keďže krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na tieto námietky reagoval iba povrchno, bez náležitej argumentácie, porušil tým označené práva sťažovateľky...

... Súd... nesprávne posúdil matematickú skutočnosť, a to významný rozdiel medzi percentami a percentuálnymi bodmi. Ako uvádza [REDAKOVANÉ]: „Ak v ustanovení zákona je uvedené, že plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie aspoň o 20 % vyššie ako v konkurze, to jednoznačne znamená, že: Ak by v konkurze získali nezabezpečení veritelia sumu 213 369,67 EUR, tak títo nezabezpečení veritelia v prípade reštrukturalizácie musia získať sumu aspoň 256 043, 60 EUR (čo je o 20 % vyššia suma - vyššie uspokojenie ich pohľadávok, ako by dosiahli v konkurze).“ Rovnakú chybu prijal aj porušovateľ v napadnutom rozhodnutí.

Ide o takú významnú chybu, na základe ktorej nebol sťažovateľke potvrdený súdom jej reštrukturalizačný plán napriek tomu, že splnil všetky zákonné náležitosti na to, aby bol súdom potvrdený a bol aj schválený veriteľským výborom.

Poukazuje síce na ustanovenie § 154 odsek 1 písmena g/ ZKR, no toto ustanovenie nemá žiadny súvis s namietaným nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri výpočte rozdielu uspokojenia nezabezpečených veriteľov podľa reštrukturalizačného plánu a v konkurze. Reštrukturalizačný plán spĺňa aj podmienky podľa ustanovenia § 154 odsek 1 písmena g/.

Porušovateľ v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nereaguje na naše námietky o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie a na zásadné matematické chyby a nesprávny výklad ustanovenia zákona, hoci ide o podstatné námietky, ktoré majú zásadný vplyv na rozhodnutie...»

8. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

«1. Základné práva spoločnosti UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r.o., Vajanského 40/7673, Trnava, [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoKR/19/2018 - 1464 zo dňa 03. augusta 2018 porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoKR/19/2018 - 1464 zo dňa 03. augusta 2018 sa zrušuje a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume 390,506 („€“, pozn.) na účet JUDr. Bohumila Nováka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti nálezu.»

9. Zároveň sťažovateľka žiadala, aby „... Ústavný súd Slovenskej republiky vydal uznesenie, ktorým odloží vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Trnava 25R/2/2017-1444 zo 07. 02. 2017, a to až do právoplatného skončenia prejednávania predmetnej sťažnosti na Ústavnom súde Slovenskej republiky.“.

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

III.

14. Ako to z obsahu sťažnosti vyplýva, sťažovateľka namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu.

15. Nosnou námietkou sťažovateľky je tvrdenie o nesprávnej interpretácii a aplikácii § 134 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keď napriek jeho doslovnému zneniu, podľa ktorého *„Plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze.“*, krajský súd zhodne s okresným súdom tento interpretoval tak, že percentuálna miera uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov podľa reštrukturalizačného plánu musí byť aspoň o 20 % (percentuálnych bodov) vyššia, ako by bola percentuálna miera ich uspokojenia v konkurze, dôsledkom čoho bol reštrukturalizačný plán sťažovateľky arbitrárnym spôsobom zamietnutý.

16. Sťažovateľka zároveň tvrdí, že krajský súd sa nevysporiadal s jej odvolacími námietkami, a tiež namieta nepreskúmateľnosť uznesenia krajského súdu pre nedostatok dôvodov.

IV.

17. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

18. Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho

rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napríklad *Georgidias v. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

19. Vzhľadom však na charakter námietok sťažovateľky ústavný súd tiež zdôrazňuje svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

20. V zmysle § 196 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. V zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Ústavný súd preto v záujme preskúmateľnosti vlastnej rozhodovacej činnosti považoval za potrebné poukázať aj na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu:

«... Podľa § 133 ods. 1 ZKR, ak súd povolil reštrukturalizáciu na základe návrhu dlžníka, plán vypracuje a vypracovaný plán postupne predloží na schválenie veriteľskému výboru, schôdzi účastníkov plánu (ďalej len „schvaľovacia schôdza“) a súdu dlžník.

... Podľa § 134 ods. 1 ZKR plán musí byť vypracovaný tak, aby zabezpečoval čo najvyššiu možnú mieru uspokojenia veriteľov dlžníka pri zachovaní jeho reálnosti a udržateľnosti. Plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze.

... Podľa § 154 ods. 1 ZKR, súd uznesením zamietne plán, ak

a) boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia tohto zákona o náležitostiach plánu, postupe pri príprave plánu, hlasovaní o pláne alebo iné ustanovenia týkajúce sa plánu, ak to malo nepriaznivý vplyv na niektorého z účastníkov plánu...

f) plán je v podstatnom rozpore so spoločným záujmom veriteľov,

g) miera uspokojenia ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok, s výnimkou pohľadávok zaradených do skupiny podľa §137 ods. 5, je nižšia ako 50 % výšky dotknutej pohľadávky; to neplatí, ak dotknutý veriteľ písomne súhlasí s nižšou mierou uspokojenia...

... Súd v tomto reštrukturalizačnom konaní zistil skutočnosti, pre ktoré musí reštrukturalizačný plán zamietnuť. Súd... ustálil, že pri zostavovaní plánu boli podstatne porušené ustanovenia týkajúce sa plánu, a to v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 ZKR. Podľa reštrukturalizačného plánu je jednorazové uspokojenie pohľadávok veriteľov v miere 55,3 % zo sumy prihlásených pohľadávok v prípade schválenia tohto plánu, t. j. aspoň o 20 % vyššie ako v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka (podľa bodu 8.3 plánu, tabuľka č. 11). Predkladateľ plánu pritom v prípade potvrdenia plánu vychádzal zo sumy 256 492,53 eura na uspokojenie pohľadávok veriteľov, v prípade zamietnutia plánu zo sumy 213 369,67 EURA, čo je výsledná predpokladaná výška uspokojenia veriteľov v konkurze vzhľadom na súčet pohľadávok proti podstate v konkurze vo výške 161 678,10 EURA. V súvislosti s porovnaním uspokojovania veriteľov v konkurze a v reštrukturalizácii súd uvádza, že celková zistená suma pohľadávok v reštrukturalizácii je 276 267,42 EURA, suma popretých pohľadávok je vo výške 187 552,70 EURA. Je možné predpokladať, že celková suma zistených nezabezpečených veriteľov v konkurze bude 463 820,12 EURA. Zo sumy 213 369,67 EURA, ako uvádza predkladateľ plánu, na uspokojenie pohľadávok veriteľov, ktorých zistená suma prihlásených pohľadávok bude

vo výške 463 820,12 EURA je možné predpokladať mieru uspokojenia vo výške 46 %. Rozdiel uspokojenia v reštrukturalizácii a v konkurze je tak 9,3 %, čo je rozdiel nižší ako 20 %.

V zmysle ustanovenia 134 ods. 1 ZKR musí plán poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze, tzn. 20 % a viac. V prípade predloženého reštrukturalizačného plánu však táto zákonná podmienka naplnená nebola, nakoľko plán poskytol veriteľom uspokojenie v reštrukturalizačnom konaní len o 9,3 % vyššie ako v prípade vyhláseného konkurzu. Toto porušenie zákonných ustanovení týkajúcich sa plánu súd považuje za tak podstatné, že nie je možné plán schváliť. Je potrebné podotknúť, že pri porovnaní uspokojenia veriteľov v reštrukturalizácii a konkurze vychádzal predkladateľ plánu z minimálnej hodnoty nehnuteľnosti (300 000,- EUR), ktorá je vo vlastníctve predkladateľa a ktorá sa v konkurze bude speňažovať a napriek tomu uspokojenie veriteľov v konkurze by malo byť podľa výpočtu predkladateľa len o 9,3 % nižšie ako v reštrukturalizácii...»

23. Z uznesenia krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu, vyplýva, že krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a s právnymi závermi okresného súdu. Krajský súd v relevantnej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia ďalej okrem iného uviedol:

«... Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 25R 2/2017, vrátane... uznesenia... napadnutého odvolaním zistil, že súd prvej inštancie vecne správne aplikoval ust. zákona a to ust. § 133 ods. 1, ust. § 134 ods. 1, ust. § 143, ust. 146 ods. 5, ust. § 148 ods. 1 písm. a/ až d/, ako aj podľa ust. § 148 ods. 2, ods. 3, ust. § 151 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ust. § 152 ods. 1, ust. § 153 ods. 1 a ust. § 154 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR. Podstatnou otázkou pre posúdenie veci bol výklad ust. § 134 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR. Podľa ust. § 134 ods. 1 ZKR plán musí byť vypracovaný tak, aby zabezpečoval čo najvyššiu možnú mieru uspokojenia veriteľov dlžníka pri zachovaní jeho reálnosti a udržateľnosti. Plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze. Výklad textu „plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze“ je potrebné vykladať v kontexte ust. § 154

ods. 1 písm. g/ v znení v akom bolo prijaté zák. č. 377/2016 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2017. Podľa ust. § 154 ods. 1 písm. g) ZKR súd uznesením zamietne plán, ak miera uspokojenia ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok, s výnimkou pohľadávok zaradených do skupiny podľa ust. § 137 ods. 5 ZKR je nižšia ako 50 % výšky dotknutej pohľadávky. To neplatí, ak dotknutý veriteľ súhlasí s nižšiu mierou uspokojenia. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že účelom prijatia tejto úpravy je zabezpečenie plnenia pre nezabezpečených veriteľov minimálne vo výške 50 % ich pohľadávky, inak nebude plán možné súdom potvrdiť. Nastanú účinky jeho zamietnutia podľa ust. § 154 ods. 1 písm. g/ ZKR. Odvolací súd uvedené výkladové pravidlo, a to dosiahnutie uspokojenia pohľadávky nezabezpečeného veriteľa minimálne vo výške 50 % jeho uznanej pohľadávky uvádza z dôvodu, že s touto právnou úpravou súvisí aj prijatie právnej úpravy v ust. § 134 ods. 1 v časti doplnenia poslednej vety, ktorá mala sledovať, aby plán bol zostavený tak, aby poskytoval nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávky aspoň o 20 % vyššie ako v konkurze, teda predkladateľ sledoval cieľ dosiahnuť uspokojenie v štruktúre uspokojenie pohľadávky v konkurze $X\% - 20\%$ na to v prípade reštrukturalizácie. Výklad ustanovenia § 134 ods. 1 ZKR je preto ten, že plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok o 20 % vyššie (vyjadrené zlomkom o $1/8$ vyššie ako by dosiahli títo veritelia v prípade konkurzu). V danom prípade je preto nutné posudzovať danú úpravu komplexne v kontexte prijatých zmien, ktoré boli do zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR vložené, a to zákonom č. 377/2016 Z. z. v kontexte ust. § 134 ods. 1 ZKR s účinnosťou od 01.03.2017. Ak pripustíme výklad, ktorý uvádza odvolateľ vo svojom odvolaní, kedy preukazuje že ním zostavený plán spĺňa podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 134 ods. 2, a že ponúkol uspokojenie pohľadávok nezabezpečených veriteľov tak ako to vyplýva z obsahu predloženého plánu s poukazom na logický výklad, poprel by sa tým obsah a účel predloženého zák. č. 377/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa aj zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom v tej časti, v ktorej argumentuje nejednoznačnosťou textu v ust. § 134 ods. 1 ZKR pripúšťajúcim výklad, ktorý je obsahom jeho odvolania, avšak odvolací súd výklad tohto ustanovenia uskutočnil v súlade so závermi, ktoré zistil súd prvej inštancie. Ak súd prvej inštancie zistil, že rozdiel uspokojenia v reštrukturalizácii a v konkurze vo vzťahu k pohľadávkam nezabezpečených veriteľov je 9,3 % postupoval tak vecne správne a výklad uskutočnil udržateľným spôsobom, ktorý má

základ v podstate prijatej novely. Otázka, či tento výklad v praxi spôsobí ťažkú priechodnosť, či dokonca praktickú nereálnosť reštrukturalizácie odvolaciemu súdu neprináleží v konaní posudzovať, nakoľko takáto úvaha mu neprináleží. V prípade, ak by sa odvolací súd mohol vo výklade ustanovení zaoberať aj otázkou reálnej priechodnosti reštrukturalizácii, s ohľadom na nastavené kritéria a parametre uspokojenia nezabezpečených veriteľov (ust. § 154 ods. 1 písm. g/ ZKR) v kontexte už namietaného výkladu ust. § 134 ods. 1 ZKR, potom by sa zrejme priklonil k výkladu, ktorý uskutočnil odvolateľ, avšak výlučne a iba sledujúc reálnosť priechodnosti nastavených reštrukturalizácii. K takejto úvahe však v tomto konkrétnom prípade odvolací súd nemohol dospieť, sledujúc cieľ a účel prijatej zmeny zákona, ktorá bola uskutočnená zák. č. 377/2016 Z. z. Na takto uvedenom a zistenom skutkovom základe preto odvolací súd nemohol prihliadnuť k obsahu odvolania a dôvodom v ňom uvedených, nakoľko tieto nezakladali zmenu, alebo zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie...

... Na takto zistenom a uvedenom skutkovom základe preto odvolací súd v zhode so skutkovými závermi zistenými súdom prvej inštancie považuje za preukázané naplnenie všetkých zákonných podmienok pre zamietnutie reštrukturalizačného plánu dlžníka z dôvodu porušenia ust. § 134 ods. 1 ZKR na tom skutkovom základe, že predložený plán neposkytol nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v prípade konkurzu na majetok dlžníka. V zmysle vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým potvrdzuje odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne...»

24. Po preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľky, podľa ktorej sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s jej odvolacími námietkami, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Odôvodnenie uznesenia krajského súdu je v súlade s § 387 ods. 2 CSP, keďže krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením, ktoré formuloval okresný súd, a to je podľa názoru ústavného súdu presvedčivé a zrozumiteľné a konanie nevykazuje znaky podstatných pochybení procesného charakteru. Navyše, krajský súd s poukazom na § 387 ods. 2 CSP uviedol aj ďalšie dôvody, ktoré ho viedli k potvrdeniu uznesenia okresného súdu, preto ústavný súd nevidí žiadny relevantný dôvod

na prehodnocovanie záverov rozhodnutí všeobecných súdov. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP bola totiž odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia, pričom možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia bola podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej stránke, ako aj právnej stránke. Uvedené je v posudzovanej veci nesporné. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

25. Napokon podľa názoru ústavného súdu už okresný súd dal jasnú, zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď s poukazom na § 134 ods. 1 druhú vetu zákona o konkurze a reštrukturalizácii ustálil, že miera uspokojenia nezabezpečenými veriteľmi prihlásených pohľadávok v celkovej (súhrnnej) sume 463 820,12 € (aj keď dosiaľ zistených iba v sume 276 267,42 €, pozn.) pri sume 213 369,67 € určenej na ich uspokojenie pre prípad konkurzu predstavuje 46 % [213 369,67 €/(463 820,12 €/100), pozn.] a pri sume 256 492,53 € určenej na ich uspokojenie pre prípad reštrukturalizácie predstavuje 55,3 % [256 492,53 €/(463 820,12 €/100), pozn.], t. j. miera uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov pre prípad reštrukturalizácie oproti miere ich uspokojenia pre prípad konkurzu je podľa reštrukturalizačného plánu vyššia nie o 20 %, ale iba o 9,3 % (55,3 % - 46 %, pozn.), čo okresný súd považoval za porušenie ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii týkajúceho sa reštrukturalizačného plánu podstatným spôsobom v zmysle § 154 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, dôsledkom čoho návrhu sťažovateľky na potvrdenie reštrukturalizačného plánu nevyhovelo, resp. reštrukturalizačný plán sťažovateľky zamietol. Podľa názoru ústavného je tento záver plne ústavne konformný.

26. Navyše, krajský súd na zvýraznenie správnosti záverov okresného súdu vo svojom rozhodnutí, reagujúc na odvolacie námietky sťažovateľky, v rámci svojho odôvodnenia medzi inými poukázal najmä na § 154 ods. 1 písm. g) zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení prijatom zákonom č. 377/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii... a účinnom od 1. januára 2017, v zmysle ktorého „Súd uznesením plán zamietne, ak miera uspokojenia ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok... je nižšia ako 50 % výšky dotknutej pohľadávky...“. Týmto zákonom súčasne bola v § 134 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii (v dovtedajšom znení a s účinnosťou až od 1. marca 2017, pozn.) na koniec pripojená práve veta, že *„Plán musí poskytnúť nezabezpečeným veriteľom uspokojenie ich pohľadávok aspoň o 20 % vyššie, ako by dosiahli v konkurze.“* a využitím teleologickej (účelovej) metódy výkladu práva, t. j. skúmaním, aký je účel a zmysel relevantnej právnej normy (§ 134 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii) vzhľadom na zameranie celého právneho predpisu, za pomoci metódy právnej logiky aj vlastnou úvahou dospel krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd, a to, že § 134 ods. 1 druhú vetu zákona o konkurze a reštrukturalizácii je potrebné interpretovať tak, že miera uspokojenia pohľadávok nezabezpečených veriteľov poskytovaná plánom musí byť aspoň o 20 % vyššia, aká by bola miera ich uspokojenia v konkurze (aj prvá veta § 134 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii hovorí, že *„Plán musí byť vypracovaný tak, aby zabezpečoval čo najvyššiu možnú mieru uspokojenia veriteľov...“*, pozn.). Inými slovami, aj podľa záveru krajského súdu pre posúdenie, či reštrukturalizačný plán zodpovedá § 134 ods. 1 druhej vete zákona o konkurze a reštrukturalizácii, resp. či spĺňa ním stanovenú podmienku, nie je rozhodujúca iba suma určená plánom na uspokojenie nezabezpečených veriteľov pre prípad reštrukturalizácie a suma určená na ich uspokojenie pre prípad konkurzu tak, ako to tvrdí sťažovateľka bez ďalšieho vychádzajúca výlučne len z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale aj súhrnná suma pohľadávok jej nezabezpečených veriteľov.

Podľa názoru ústavného súdu však nijako nemožno dospieť k záveru, že by odôvodnenie uznesenia krajského súdu v spojení s odôvodnením uznesenia okresného súdu nezodpovedalo požiadavkám ústavnosti z hľadiska namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie.

Pokiaľ sa sťažovateľka v sťažnosti dovoľáva vlastnej, pre ňu priaznivejšej, interpretácie § 134 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorej (interpretácie) by bola týmto ustanovením stanovená podmienka pre potvrdenie jej reštrukturalizačného plánu splnená, ústavný súd dodáva, že podľa odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžp 1/2010 z 1. júla 2010 v inej podľa jej názoru obdobnej právnej veci, na ktorý sťažovateľka v danej súvislosti poukazuje „*nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy, ale vždy na ťarchu tvorcu právnej normy*“, ktorým sťažovateľka nepochybne nie je. Keďže z § 134 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii pre sťažovateľku vyplývajúcej povinnosti splniť týmto ustanovením stanovenú podmienku pre reštrukturalizačný plán zodpovedá taktiež právo jej nezabezpečených veriteľov na splnenie tejto podmienky, je zjavné, že adresátom tohto ustanovenia nie je len sťažovateľka (dlžníčka), ale aj jej nezabezpečení veritelia. A teda z uvedeného dôvodu odstránenie nejednoznačnosti § 134 ods. 1 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii pripúšťajúcej viaceré možné výklady bez ďalšieho výkladom výlučne iba v prospech sťažovateľky (dlžníčky), a tým na ťarchu jej nezabezpečených veriteľov, nie je na mieste.

27. Z tohto pohľadu považuje ústavný súd právne závery krajského súdu v spojení so závermi okresného súdu za ústavne súladnú interpretáciu a aplikáciu relevantnej právnej úpravy a v tomto ohľade tieto závery potom považuje aj za ústavne plne udržateľné (m. m. IV. ÚS 420/2013); v okolnostiach posudzovanej veci napadnuté uznesenie krajského súdu preto nemožno hodnotiť ako zjavne neodôvodnené a arbitrárne, ako to tvrdí sťažovateľka. Uvedené skutočnosti takto neumožňujú prijať záver o porušení označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu.

28. Dôvody napadnutého uznesenia, ktoré viedli krajský súd k rovnakým záverom, ku ktorým dospel aj okresný súd, teda nemôžu podľa názoru ústavného súdu viesť k záveru o ústavnej neakceptovateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorý by zároveň

zakladal dôvod na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

29. Berúc do úvahy tieto okolnosti veci, ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľky už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

30. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2019